Ukrainian Catholic Youth Organization

ЮНАЦТВО

YOUTH

Лютий - 1947 - February

РІК III., Ч. 2. Vol. III. No. 2.

ЮНАЦТВО — Домініяльний орґан Українського Католицького Юнацтва.

Виходить раз у місяць.
Річна передплата $1.00.

Адреса Редакції:
YOUTH, 9648 - 108th Ave., Edmonton

Адреса Управи:
YOUTH, 8317 - 105th Street,
Edmonton, Alberta.

YOUTH — Official Organ of the Ukrainian Catholic Youth in Canada.

Published monthly.
Subsrription $1.00 per year.

Address of Editor:
YOUTH, 9648 - 108th Ave., Edmonton.

Address of Manager:
YOUTH, 8317 - 105th Street,
Edmonton, Alberta.

Authorized as second-class mail, Post Office Department, Ottawa.

Українська Католицька Преса
в Канаді

Місяць лютий — це час на поширення української католицької преси. Тому завданням Українського Католицького Юнацтва тепер повинно бути поширювати —

ЮНАЦТВО —
The YOUTH, 8317 - 105th Street, Edmonton, Alberta.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТИ —
The UKRAINIAN NEWS, 10012 - 109th Street,
Edmonton, Alberta.

ГОЛОС СПАСИТЕЛЯ —
The REDEEMER'S VOICE, Yorkton, Sask.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ —
The FUTURE OF THE NATION, Box 281, Smuts, Sask.

СВІТЛО —
The LIGHT, Mundare, Alberta.

Будучність нашого народу і Церкви залежить від способу думання людей. А люди думають про те, що вичитують, головно з часописей. Тому доля наша залежить від того, які часописи наші люди читають. Як бажаємо кращої долі і ліпшого життя нашому народові і Церкві, подбаймо, щоб всі читали тільки НАЙЛІПШІ, КАТОЛИЦЬКІ ЧАСОПИСИ.

ЮНАЦТВО
YOUTH

Рік III. Число 2. Едмонтон, Алберта Лютий, 1947.

Наш Великий Обовязок

Одним з найбільших проблємів, а заразом й обовязків усіх орґанізацій, є справа **доброї преси.** Цього не повинна забути й наша організація У. К. Ю. Зпоміж дванадцять місяців у році вибираємо один, щоб у нім звернути особливішу увагу на **поширення** доброї преси.

Велика гроза нашого часу, свята справа Бога й добро нашого народу накладають на нас молодих обовязок не тільки бесідами, але ділом причинитися до поширення доброї преси.

Кожний член і членкиня У. К. Ю. повинні бути діяльними, щирими й відважними працівниками в цім ділі. А будуть вони такими, якщо будуть –

1) читати тільки добрі часописи й книжки, а злих навіть не братимуть до рук.
2) по прочитанні не нищити, але заховати їх або передати другим.
3) приєднювати нових передплатників.
4) говорити часто, де тільки можна, про добру пресу.
5) купувати місячно добрі книжки та їх добре перестудійовувати.
6) старатися мати й читати всі українські католицькі часописи.
7) кожного року, крім передплати, дати від себе ще хоч раз жертву на підтримання і побільшення часопису.
8) молитися, щоб люди щораз краще розуміли велике значіння доброї преси.

З окрема ми повинні звернути особливішу увагу на нашу власну ґазетку ЮНАЦТВО. Її доля в наших руках. Ми повинні гордитися тим, що будемо її поширяти, піддержувати і показувати її тим, що ще про неї не знають. Це є здобуток, яким інші молодечі товариства не можуть виказатися.

Тепер саме настав лютень — місяць доброї преси. Покажім тепер, не фразами, але ділами, що ми дорожимо собі нашою ґазеткою. Покажім всім, що ми її любимо, що ми для неї працюємо. Це відноситься до нас всіх — всіх членів УКЮ по цілій Канаді. Це повинні відчувати спеціяльно ми, УКЮ Алберти, що з поручення нашого Пров. Заряду є обовязані чимскорше підпомогти фінансово наше видавництво.

Ніхто з нас не сміє сидіти й чекати, щоб інші (хто?) це зробили. Цей обовязок тяжить на кожнім з нас поосібно. А це не є трудно працювати для справи, яку ми любимо.

Тому всі до праці. Всі до праці охотно, весело, разом. Всі до праці для добра і поширення доброї преси, особливо ЮНАЦТВА.

Христос Бажає Твоєї Приязні

Ти, юначе, стоїш на вході до великої площі, що на ній маєш відіграти ролю твого життя. Перед тобою життя — наче море широке, а твоя молодеча уява представляє тобі як ти, керманич великого корабля, приготовляєшся виплисти на те глибоке море в далеку, незнану дорогу. Ти вже може й рішився в котру сторону тобі вибратися, при якім занятті тобі провадити життя. Ти мрієш про щасливу будучність. Ти вкладаєш собі різні пляни, що їх опісля маєш придержуватися. І добре робиш, бо без попередної застанови успіху не можна надіятися.

Та при тім всім памятай, що Той, що дав тобі такі дивні молодечі сили, охоту, відвагу хоче бути з тобою і тепер. Звернися до Него, як до свого Батька, Приятеля, Провідника на дорозі цего життя. І не тільки з чемности і вдячности повинен ти у цій порі звернутися до свого Сотворителя, але з обовязку. Бог має право до тебе; Він твій Володар, твій Цар. Укладай пляни на будучність, але й памятай про Того, що одинокий може тебе довести до гідного справування твого завдання в пізнішім житті. Бо молодість, це річ занадто дорога, це дар Божих рук занадто великий, щоб його виставляти на якубудь небезпеку. Ця хвилина твого життя повинна пригадати тобі, що і Христос бажає пригадати тобі Його любов до тебе і показати тобі, що Він тобою цікавиться. Твоє життя буде тим, чим ти сам його зробиш: відкидаючи Христа зробиш твоє життя відражаючим і нещасним; а йдучи з Ним рука в руку зробиш життя чимсь найкращим, чимсь гідним неба. Це саме думав Христос, коли казав: "Що поможе чоловікові, якщо він цілий світ здобувби, а затратив свою душу?" На це саме звертає Він твою увагу коли каже: "Що дасть чоловік в заміну за свою душу?" Він дає тобі до вибору: службу Богові або службу маммоні, богацтва і щастя в цім житті або вічне блаженство в небі.

Сам Христос, будучи молодцем, також мав подібний вибір. У відлюдді на пустині Він звів ту саму борбу з собою як ти тепер робиш. Як перед ним, так і перед тобою стоїть: вірність Богові тепер і через ціле життя або відкинення, відречення Бога в житті і на віки. Свій вибір зробив Христос без ніякого вагання. І ця хвилина була джерелом сили на дальше життя. Тому на Христа вказує св. Петро всім юнакам як на взір, що його всі повинні наслідувати.

Твій Провідник переживав такі самі трудні хвилини як і ти тепер, бо Він став нам подібний у всім, крім гріха. Памятаючи про це, Христос бажає стати твоїм Приятелем; Він цікавиться тобою і шукає твоєї приязни. Він добре розуміє твої трудноші. При Його помочі твої мрії здійсняться. З Христом при собі ти зможеш змалювати дуже гарно образ твого життя, що справлятиме втіху і подив не тільки людям, але й ангелам.

Віддай свою приязнь Христові, а будеш щасливий і вдоволений.

Краса України

Нема на світі України,
Немає другого Дніпра! (Т. Ш.)

Ці слова нашого славного поета Тараса Шевченка можна нерідко почути від наших батьків, що прибули сюди з України. Вони тужать за рідним краєм, вони далиб все, щоб тільки туди назад дістатися. Хоч у цім новім краю вони багатші, однак щасливими не почуваються, бо їм жаль рідних сторін, що їх з біди мусіли покидати. Новий край для них, хоч можливо гарний, однак непривітний. Вони не бачуть тут гарних українських сіл, соломою вкритих хаток, не чують милої української мови ні милозвучних рідних пісень. Саме тому вони все жалують за рідною Україною і говорять словами А. Кримського:

Згадуєм сумно за рідну Вкраїну,
Повну принади землицю,
Повну ланів і гаїв і садочків,
Повну краси чарівницю.

Тому, що Україну тепер навістило таке страшне горе-неволя, поворот до неї нині неможливий. З цего внутрішного пригноблення й болю і з великої туги за тими дорогими рідними сторонами вяне й гине на чужині не одна українська душа. Не можливо їм забути своєї любої України. Так як Шевченко, на протязі свого десятлітного вигнання на Сибірі, все думав про Україну й кликав:

Аби хоч крихотку землі
Із-за Дніпра мого святого
Святії вітри принесли . .

І тут і там він все той самий щирий син України. Мати-Україна передала йому все своє горе і мрії, спомини минувшини і надію кращої будучности. Лиха доля не всилі була навіть частинку цеї любови до України в нім знищити. Чим тяжші часи приходилось йому переживати, тим горячіше любив він свій безталанний край.

Ця вітчина Шевченка, ця красна земля зі всіми своїми горами, лісами, гаями, степами та морями, садочками і бистрими річками, цвітистими ланами і зеленими долинами — це також вітчина наших батьків. Це край, що йому подібного на світі нема. Її краса, багацтва підземні і зверхні, пречудні пори року, а в додатку ще й це, що це "край медом і молоком пливучий", тільки помножує в нас любов до цеї батьківщини наших предків. Не дивниця проте, що у серцях її синів горить така любов до неї, що спонукує їх хочби і з другого кінця світа вертати —

В любий край давно коханий,
Пишноцвітний, злототканий,
В рідну хату, в рідний степ.
(Г. Чупринка)

І не тільки у синів цеї чудної України замітне захоплення нею. Її подивляють навіть чужі нам народи. Бо не скрізь так гарно, як на Україні. Степи є у різних краях, та не такі вони, як на Україні. Послухаймо що каже про це Шевченко, що немало дивився на степи понад Уралом:

І там степи, і тут степи,
Та тут не такії:
Руді, руді, аж червоні ;
А там голубії.
Зеленії, мережані
Нивами, ланами,
Високими могилами,
Темними лугами.

Не дивуватись отже нам, що малярі, як польські так і московські, коли хотіли малювати гарні краєвиди, їхали на Україну, бо не знаходили на своїй землі такої краси.

А які чарівні картини представляє нам один день проведений у цій країні! Який прегарний опис ранку на Україні подає нам знов Шевченко:

Дивлюся я — аж світає, край неба палає;
Соловейко в темнім гаї сонце зустрічає.
Тихесенько вітер віє, степи, лани мріють,
Між ярами над ставами верби зеленіють.
Сади рясні похилились, тополі по волі
Стоять собі, мов сторожі, розмовлють в полі.
І все то те, вся країна повита красою,
Зеленіє, вмивається ранньою росою.
Вмивається, красується, сонце зустрічає
І нема тому почину, і краю немає...

А про тихий вечір, про ясну, місячну ніч — кілько гарних поезій зложили наші рідні поети? Всі сторінки цего журналика можна легенько заповнити тільки уривками з них! За приклад наведемо слова М. Старицького:

Небо незміряне всипане зорями.
Що то за Божа краса!
Перлами — зорями ген під тополями
Грає перлиста роса.
Гай чарівний ніби промінем всипаний
Чи загадався, чи спить.
Он на стрункій та високій осичині
Листя пестливо тремтить...

Чи можливо кому забути такий край? Чи можуть ті, що з поимусу його покидали, не жалувати за ним? Ні! Такого краю, такої вітчини ніхто не може забути. Хто раз зазнав щастя в тім краю, тому все

"Хочеться дивитися, як сонячко сяє,
Хочеться почути, як море заграє,
Як пташка щебече, байрак гомонить,
Або чорнобрива в гаю заспіває —
О Боже мій милий, як весело жить"

у тім веселім краю.

О, якими гарачими сльозами радости заплакалиб ті, котрим Бог пощастив би вернутись до їх рідної землі на любу Україну, якщо вони застали її такою, як недавно покинули. З глубин своїх сердець вони співалиб разом зо Шевченком:

Я знову з тобою, коханий мій краю.
Як любо на тебе дивитись мені!
Як щиро я поле широке кохаю,
Сей ліс величавий, садочки рясні!
Мов гарним віночком, садками повиті,
Пишаються білі, чистенькі хатки...
А поле широке, мов хмарами вкрите
Пшеницею, житом... його не пройти!

Але щож сталося з цею нашою Україною? Зруйнували її, поневолили її, знищили цей "рай тихий", — в огні і крові пробудилась Україна! Зрабували її з краси і добра, а дали нужду, голод, плач, смерть.

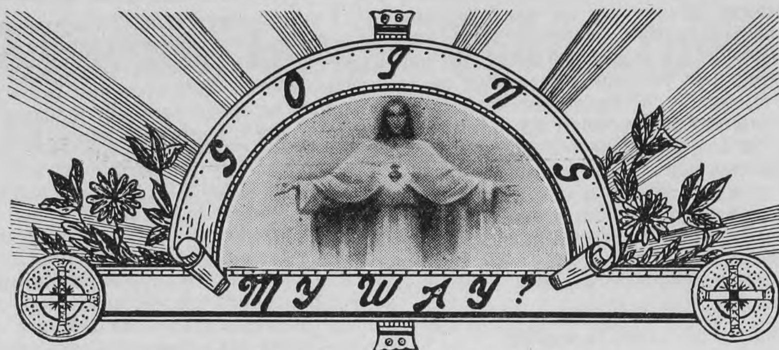
Та є Бог на небі, що сильніший від її ворогів. Цему Богові ми віримо і через Него надіємося, що ще колись **"забудеться нещасна давная година, і оживе добра слава, слава України!**

Не справляйте нам "жидівського весілля"

Робили жиди весілля. Після звичаю бажали вони пошанувати молодят і зробити їм милу несподіванку. В тій ціли ухвалили, що кожний гість має принести на весілля збанок вина. Коли це зробивби кожний, молодята дісталиб в дарунку велику бочку доброго вина на своє весілля.

Прийшов день весілля. Кожний із запрошених гостей роздумував так: якщо я один місто умовленого збанка вина принесу збанок води, це прецінь не зробить ніякої різниці — бо щож збанок води супроти бочки вина? І поступаючи після цеї "доброї думки" кожний гість приніс в дарунку збанок води. І так справили молодятам дуже великий дарунок: велику бочку доброї води... І було веселе весілля при бочці води...

Хто не платить на час своєї передплати на часопис "Юнацтво" справляє нам такий самий дарунок, як ті жиди своїм молодятам. Чи ти до них належиш?

by Brother S. Methodius, F. S. C.

"A BLUE VALENTINE"

(A Poem for February 14th)

Monsignore,
Right Reverend Bishop Valentinues . . .
Now of the delightful Court of Heaven,
I respectfully salute you,
I genuflect
And kiss your episcopal ring.

It is not, Monsignore,
The fragrant memory of your holy life,
Nor that of your shining and joyous martyrdom,
Which causes me now to address you.
But since this is your august festival, Monsignore,
It seems appropriate to me to state,
According to a venerable and agreeable custom,
That I love a beautiful lady.

Her eyes, Monsignore,
Are so blue that they put lovely little blue reflections
On everything that she looks at,
Such as a wall,
Or the moon,
Or my heart.
It is like the light coming through blue stained glass,
Yet not quite like it;
For the blueness is not transparent,
Only translucent.

Her soul cannot be seen.
It is something elusive, whimsical, tender, wanton, infantile, wise,
And noble.
She wears, Monsignore, a blue garment,
Made in the manner of the Chinese.
It is very blue —
I think that her eyes have made it more blue,
Sweetly staining it,
As the pressure of her body has graciously given it form.

Loving her, Monsignore?
I love all her attributes.
But I believe,
That even if I did not love her,
I would love the blueness of her eyes,
And her blue garment, made in the manner of the Chinese.

Monsignore,
I have never before troubled you with a request . . .
But of your courtesy, Monsignore,
Do me this favour: —
When you this morning make your way
To the Ivory Throne that bursts into bloom with roses,
Because of her who sits upon it,
When you come to pay your "devoir" to Our Lady,
I beg you, to say to her: —
"Madame, a poor poet, one of your singing servants yet on earth,
Has asked me to say that at this moment he is especially
Grateful to you
For wearing a blue gown."

VALENTINE DAY

(День Святого Валєнтія)

Одним з наших обовязків, є пізнавати, задержувати й поглублювати наші добрі українські традиції й звичаї, та познакомити інших народностей в Канаді про ці наші дорогоцінности. Також є нашим обовязком пізнавати, зрозуміти й пристусовуватися до добрих традицій і звичаїв краю в котрім живемо — Канади. Досить популярним звичаєм в Канаді є обходження дня св. Валєнтія, так звано — "Valentine Day." Бажаю познакомити Вас про початки цего звичаю.

В Римі жив один побожний священик, що називався Валєнтій. В той час Цісар Клявдій II, жорстоко переслідував Християн. Тому, що Валєнтій не відрікся своєї християнської віри, але ще писав листи й заохочував других бути вірними для Бога й Святої Віри, римські жовніри страшно мучили його й в кінці зітяли йому голову. Це сталося 14-го лютня, 270 року. Ревний

священик Валєнтій став мучеником за свою християнську віру.

В той час і пізніше, був поганський звичай, що на 15-го лютня, хлопці й дівчата передавали одні другим любовні листи, карточки й подарунки в честь поганської богині, Фебруата Джуно. Щоби протиділяти цему звичаєві, Християне започаткували звичай на 14-го лютня, день перед поганським звичаєм. В цей день приятелі пишуть листи похвали, вдячности й любови до своїх приятелів, а інші роблять суспільні забави.

Коли Валєнтія проголошено святим то день його мученичої смерти, 14-го лютня, названо "Днем Святого Валєнтія"; а звичай передавання листів і карточок між приятелями й молодечої забави, названо "День Валєнтія" — "Valentine Day."

Цей звичай, "День Валєнтія", поширився в Анґлії й Франції в 14-ім і 15-ім століттях. Від Анґлії й Франції Канада та Сполучені Держави приняли й придержують цей звичай.

В послідних кілька десяток літ, цей звичай дещо втратив своє початкове значіння, бо став занадто комерційний а замало ніжний, приязний. Наше століття скорости й матеріялізму, забуває про **Святого** Валєнтія, про взнеслі, ніжні відносини особи до особи, а тільки пропаґує комерційний, матеріяльний зиск.

Pope Pius XI and the Press

"Anything which you do for the good press, I will consider as having been done for me personally. The Catholic Press is very close to my heart, and I expect much, very much of it," said Pope Pius XI.

Now comes the test. If you love the memory of this magnificent pope, you will do everything in a positive and a negative way to help the Catholic Press. In a positive way, by subscribing and materially supporting it; by spreading it and circulating it among your acquaintances and friends. In a negative way, by absolutely refusing to support or read or circulate bad press, indecent literature, smut magazines.

The Catholic Press in Canada and the United States launched a campaign to the death — against the smut-publishers. This drive for decent literature is going to succeed. It shall not relent. It shall not spare. It shall call a spade a spade and a smut-publisher a moron-maker.

All decent thinking Canadians and Americans, Catholics or not, lovers of love and haters of lust, are going to town against these vicious, sex-exploiting magazines, these popular "picture" books that vilify everything sublime in the human frame.

Yes, get it! Sex is sublime. Without it, you wouldn't be. Not because of it, but because of the abuse of it, other people — the smut-publishers, also happen to be. But, if slitting their pocket-books as well as chasing their vileness off the face of Canada and America means anything, they're not going to be much longer.

A Friend Indeed is the One Who Helps in Need

DONATIONS FOR "YOUTH"

The following is the list of friends that took notice of our appeal and showed their willingness to help us in publishing your magazine — the Youth.

$10.00

Very Rev. Fr. B. Baranyk, O.S.B.M., Mundare
Basilian Fathers; Edmonton, Alta.

$5.00

Basilian Fathers — Mundare, Alta.
Rev. Fr. Kurylo, O.S.B.M. — Edmonton.
Rev. Fr. D. Dzigolik, O.S.B.M., Radway, Alta.
Rev. Fr. Kondratiuk, O.S.B.M., Vancouver.
Miss Helen Kalawsky; Camrose, Alberta.
Mr. Jos. J. Wolansky; Edmonton, Alta.

$3.25

Miss Elizabeth Maslanka; Anton Lake, Alta.

$3.00

Mr. Josaphat Balko; Holden, Alberta.
Mr. Sam Rys; Edmonton, Alberta.
Mr. Alex. Yachyshyn; Goodeve, Sask.

$2.00

St. Joseph's Hospital; Radway, Alberta.
Mr. Walter Korpan; Dauphin, Manitoba.
Ukr. Cath. Students' Residence; Saskatoon.
Miss Anne Kowal; Hazeldine, Alberta.
Miss Olga Stefanyk; Hilliard, Alberta.
Mr. W. Kuzyk; Poplar Point, Manitoba.
Mr. N. Chodan; Egremont, Alberta.
Mr. M. Orychiwsky, Winnipeg, Manitoba.
Mr. P. Polischuk; Breton, Alberta.
Miss K. Meleshko; Radway, Alberta.
"N. N."; St. Paul, Alberta.
Mundare Gtneral Hospital; Mundare, Alta.
Mr. John Nowosad; Winnipeg, Manitoba.

$1.00

Mr. L. Koziak; Leeshore, Alberta.
Miss A. Sowiak; Edmonton, Alberta.
Miss B. Sneezyk; Franklin, Alberta.
Miss E. Michaels; Gregg, Manitoba.
Miss M. Ozubko; Edmonton, Alberta.
Miss K. Charandiuk; Ituna, Sask.
Mr. P. Miskey; Haight, Alberta.
Miss M. Faryna; Holden, Alberta.
Mr. N. Felevich; Haight, Alberta.
Miss T. Greschuk; Innisfree, Alberta.
Mr. M. Starko; Chipman, Alberta.
Miss Ann Chaba; Edmonton, Alberta.
Miss S. Batiuk; Delph, Alberta.
Mr. N. Ogrodnick; Inland, Alberta.
Mr. D. Rurka; Vegreville, Alberta.
Rev. B. Filevich; Kitchener, Ont.
Mr. M. Woitas; Bruderheim, Alberta.
Miss E. Dereniuk; Round Hill, Alberta.
Miss K. Lazowski; Edmonton, Alberta.
Mr. W. Osmak; Edmonton, Alberta.
Mr. K. Weleschuk; Fostok, Alberta.
Mr. A. Dribnenki; Boyle, Alberta.
Mr. P. Soroka; Mountain Road, Manitoba.
Mr. A. Ogrodnick; Haight, Alberta.
Mr. P. Kalawsky; Camrose, Alberta.
Mr. O. Bilyk; Mundare, Alberta.
Miss L. Zuk; Inland, Alberta.
Mr. N. Yacyshyn; Spedden, Alberta.
Mr. A. Waicicheski; Holden, Alberta.
Miss D. Pospich; Edmonton, Alberta.
General Hospital; Willingdon, Alberta.
Miss L. Slywka; Haight, Alberta.
Miss M. Wispinsky; Derwent, Alberta.
Mr. P. Worobetz; Rosthern, Sask.
Mr. E. Oronitz; Vegreville, Alberta.
Mr. F. Kurylo; Edmonton, Alberta.
Miss Irene Kurylo; Delph, Alberta.
Miss Sophie Tkaczyk; Radway,Alberta.
Mr. J. Popyk; Leeshore, Alberta.
Miss J. Sawchuk; Mundare, Alberta.
Mr. P. Gurba; Toronto, Ontario.
Miss M. Gwozd; Portage la Prairie, Man.
Miss S. S. Harach; Toronto, Ontario.
Mr. M. Mulyk; Radway, Alberta.
Miss H. Sych; Hay Lakes, Alberta.
Mr. B. Muzechka; Vegreville, Alberta.
Miss A. Myzak; Toronto, Ontario.
Miss S. Bociurko; Edmonton, Alberta.
Miss H. A. Panas; Holden, Alberta.
Miss T. Novak; Transcona, Manitoba.
Miss J. Diber; Round Hill, Alberta.
Miss J. Yurkiw; Radway, Alberta.
Mr. Nick Yurkiw; Radway, Alberta.
Mr. Nick Dzigolik; Mundare, Alberta.
Mr. Onufry Workun; New Westminster, B. C.
Miss Adeline Philips; Vegreville, Alberta.
Miss Irene Eleniak; Lamont, Alberta.
Miss Mary Chwerda; Round Hill, Alberta.
Miss Olga Gurba; Hollow Lake, Alberta.
Mr. Metro Daciuk; Edmonton, Alberta.
Miss Ellen Jopko; Toronto, Ontario.
Miss Nancy Nahaiowski; Edmonton, Alta.
Miss Betty Sikora; Calmar, Alberta.
Mr. John Zachoda; Peno, Alberta.
Mr. Michael Sulymka; Newdale, Manitoba.
Miss Lucy Rubis; Hay Lakes, Alberta.
Mr. Nick Zazula; Rodef, Alberta.
Mr. Frank Kmiec; Toronto, Ontario.
Mr. Mike Chodan; Thorhild, Alberta.
Mr. and Mrs. Harold Laveck;
Crescent Valley, B. C.
Mr. Fred Hannas; Leduc, Alberta.
Mr. Walter Yashinski; Hotchkiss, Alberta.
Mr. Polly Nahaiowsky; Darling, Alberta.

50c

Miss A. Warawa; Mundare, Alberta.
Miss A. Shulhan; Cherhill, Alberta.
Mr. J. Kiss; Boscombe, Alberta.
Mr. M. Spilak; Leduc, Alberta.
Miss N. Zaporozan; Bonnyville, Alberta.

25c

Mr. S. Lazurko; Yorkton, Sask.

We are very grateful to all the people mentioned above for their kind donations, which will be a great support in the financial standing of the Youth. May God bless them for their good will, kind heart, and good deed. Their donations are greatly appreciated.

We will be very glad to publish the names of all further benefactors in the next issue. (The above names are those received before January 20th).

The Prov. Executive of Alberta,
Alex Kurylo, president,
Bill Prosky, secretary.

Notice to All U.C.Y. Clubs in Alberta

As we have stated in the two previous issues of "YOUTH," we will announce the names of all UCY Clubs in Alberta together with the funds they acquired to aid the Provincial Executive in publishing the magazine YOUTH. Your Club will certainly appear on the list, but will it have anything by it? So this is the last call! Send in your donation before the 15th of February, or else it will not be published. You certainly wouldn't like to have a few zeros by your name, would you? So do your share! We'll do ours.

Judge: "Have you ever been up before me?"

Accused: "Well, what time do you get up?"

Churches, where souls are lifted, stay vacant; but beauty parlors, where faces are lifted, are packed.

Why did you get drunk for, in the first place?

I did not get drunk in the first place. It was the last place.

Ht said that the pineapple was the chief product of the pine tree.

Ходім Божими Стежками

(оповідання)

Важко жилося малому Івасеві. Весь час тинявся під чужими плотами і ні звідки помочі йому було. Ні батька, ні хатини, ні родини, нічого не мав. Гірко бідував. Іншим дітям весело було, а Івась не мав що їсти.

В своїй біді нанявся в пана на роботу. Раненько його будили. Тяжко працював цілий день. Та й вечером не давали йому спокою; він клався спати щойно по всіх. А у зимі, коли роботи не було, то і з хати його проганяли, щоб не годувати даром. І так бідний і обдертий він волочився між чужими людьми.

Одного дня зморений голодом не міг вже й ходити. Присів на камінчику край дороги та витягнув руку. Багато людей проходило туди, та ніхто не спішився помогти біднязі. Аж надіхав якийсь добродій. Він здержав коні й дав хлопцеві трошки гроша. Притім став розпитувати Івася, хто він, звідки та чому такий нещасний. Не довго розповідав Івась про свою долю. Добродій відразу розжалобився над тим і каже: "А не схотівби ти бути в мене за сина? Добре в мене булоб тобі!"

Івась, почувши це, аж розплакався з радости й каже: "Пане! Я не сином, а слугою буду вам. Візьміть мене до себе, а я вам робитиму що тільки прикажете!"

Добродій подав йому руку і посадив на возі коло себе. Привіз його до дому, нагодував, зодягнув у нову одіж та каже: "Жий у мене, як рідна дитина. Я тобі все віддам! Працюй для мене як син, а колись віддам тобі весь свій маєток. Тільки люби мене та слухай мене!"

"Ах! Пане мій!" закликав Івась. "Таж ви мені як батько! Ви мені стільки добра зробили і ще більше обіцюєте! Я ніколи того не забуду!"

"Добре," каже добродій. "Будеш моїм сином. Ходи зо мною я тобі покажу місце, де будеш забавлятися весело."

Тоді взяв Івася за руку та впровадив до великого городу. Тут росли різні овочеві дерева. Між грядками пахучих цвітів крутилися піском посипані стежки. Пчілки і птички додавали ще більше чару до цего огородця.

Показавши Івасеві цілий город, добродій промовив до него: "Сину, маєш тут місце на забаву. Ходи куди хочеш, тільки уважай, не толоч цих цвітів."

"Та чомуж мав би я, пане добродію, ходити по цвітах, коли тут тільки багато стежок і місця? Моя нога не здопче ні одної цвітки."

І в тім садочку минуло Івасеві багато веселих днів. Та одного дня прийшли до него його приятелі та бавилися з ним. По якімсь часі один з них каже: "Івасю, ти син цего пана. Вирви нам кілька цвітів, бо ми, як чужі, не маємо права. А тобі пан нічого не скажуть, бо ти їх син і маєш право."

В цю хвилю забув Івась про свою обітницю дану добродієві. Пішов він в одну грядку, відтак у другу, щоб нарвати квіток. Згодом і хлопці за ним пустились і за короткий час геть подоптали грядки цвітів. Повиривали багато квіток, порозкидали по стежках так, що вигляд садку став дуже сумний.

Коли надійшов добродій і спостеріг руїну квітників, аж заломив руками. "Іди проч від мене, негідна дитино!" кликнув до Івася та відвернувся від него.

* * * * *

Дорога молоде! Таким городом з квітів є цей світ. Добродій — це Бог; Івась — це людина; стежки — це Божі заповіди. І нас визволив Господь із неволі гріха, приняв за своїх дітей і дав свої заповіди, кажучи: "Ходіть, дітоньки, цими стежками моїми і не толочіть квіток моїх дарів! Любіть і слухайте мене, а я колись віддам вам своє царство."

Та є багато людей як той Івась, що слухають злих товаришів і не ходять стежками Божих заповідей. Нерозумно толочать квіти Божих ласк і дарів. Закидують ті стежки болотом гріха і тим всім роблять свому Добродієві велику прикрість. Забувають, що без Него вони загинули б край дороги серед найбільшої нужди.

Тому любім і слухаймо Бога. Не даймося намовити злим товаришам. Все і всюди ходім тільки стежками Божих заповідей — це одинока дорога для тих, що люблять Бога і є Йому вдячні за Його добродійства.

The rain falls only on the just —
Those friendly and obliging fellas.
The reason? Well,
If I must tell —
The unjust borrowed their umbrellas.

"What does my husband need most, doctor?"

"Quiet, madam. Here's a prescription for an opiate. I want you to take one of the powders three times a day."

Teacher: "Willie, this is the fifth time I've punished you this week."

Willie: "I'm glad it's Friday."

U. C. Y. Pictu

LEFT TOP: Present U. C. Y. Executive at [illegible]a Harmider, treasurer; Peter Sereda, secr[illegible]ta

LEFT CENTRE: Miss Betty Prusky of Tor[illegible]nt activities in Eastern Canada were publis[illegible]ed

LEFT BOTTOM: Miss Sophie Jopko, a To[illegible]o the coronation ceremonies held in Toro[illegible]o Prayer for our persecuted brethren in Eur

RIGHT TOP: Msgr. McGrath of Toronto, is se cipants of the Communion Breakfast.

RIGHT CENTRE: Miss Stella Chowan, also o the Day of Prayer ceremonies in Toronto la

CENTRE: At the Communion Breakfast, Toronto. Left to right: Rev. B. Dzurman, Spiritual Director; Miss Tetania Diachinsky, Prov. president; Rt. Rev. Wm. C. McGrath, Guest Speaker; Miss Lillian Dzurman, Mistress of Ceremonies; Rev. M. Horoshko, Rector of Sheptycki Institute, Toronto. (See Social Whirl).

Picture Parade

e at Daysland, Alberta. Left to right: Nellie
secretary; Helen Harmider, president.

f Toronto, whose interesting reports on U. C. Y.
published in recent issues.

a Toronto U. C. Y. member, who took part in
Toronto of the Blessed Virgin on the Day of
in Europe.

nto, is seen signing autographs for eager parti-
st.

, also of Toronto. She took an active part in
oronto last fall.

RIGHT BOTTOM: Mr. and Mrs. Joe and Ethel Novynka of Warspite, Alberta. Ethel of the Wynnyk family of Daysland, was a member of the local U. C. Y. Club.

First Inter-Parochial Communion and Breakfast

TORONTO, ONTARIO

It was upon us before we realized—December 8th — a brisk, invigorating Sunday morning; even "Old Sol" smiled his approval and scattered playful rays of sunshine on the happy crowd of young people gathering outside Holy Eucharist Church in East Toronto, Ontario. By 10 a. m. youth from Toronto parishes as well as from Hamilton had gathered for the First Annual Inter-Parochial Holy Communion and Breakfast. This event was sponsored and organized by the Ontario Provincial Executive of the Ukrainian Catholic Youth.

The Celebrant at High Mass was Reverend M. Horoshko, rector of the Sheptycki Institute in Toronto. Youthful voices of the choir of the Church of Our Lady of Perpetual Help blended prayer and music in their responses. The sermon of Reverend B. Dzurman, was an ardent appeal to the youth to receive Our Lord in the Holy Eucharist more frequently, and to pray more fervently for our persecuted, suffering brethren in the Ukraine.

The youth of today is often accused of being too frivolous and fun-loving, but it was proved by the large attendance at Mass and reception of the Sacraments, that the youth realize the importance of their spiritual well-being. It was an inspiring sight indeed, to witness the reverence with which the young people in a body received our Eucharistic Lord.

After Mass the young people needed little persuasion to really "dig into" the tasty breakfast prepared by the kind women of the Holy Eucharist Parish. During the breakfast we were delightfully entertained by our promising local talent. Young Miss Eugenia Teckolis favoured us with a prayerful nerdition of Gounod's "Ave Maria" and in Ukrainian she sang "О Марія Мати Божа." Miss Teckolis was accompanied by Miss Bernice Beganowska. The pastor of Holy Eucharist Church extended a hearty welcome to all the young people and guests. The ringing applause was enthusiastic proof of how thoroughly the audience enjoyed the two piano selections which Miss Lubka Chabak so artistically played.

It was a great honour for the Provincial Executive to have as Guest Speaker, the Rt. Reverend Wm. C. McGrath, P.A. For the first time the Ukrainian Catholic youth had the pleasure of hearing a priest who had endured much in the Missions in China for many years and who is now at St. Francis Xavier Seminary, Toronto, and to use his own words he has "become obsessed" with spreading devotion to our Lady of Fatima.

The subject of Monsignor McGrath's discourse was "The Mission of the Ukrainian Catholic Church." The speaker pointed out that even though the war was over, the world had not succeeded in finding true peace. We still have the "problem" of Russia overshadowing every other problem of the world. All councils of the Great Powers have afiled to solve the "problem" of Russia. Where shall we find the solution? The Blessed Mother of God gave us the solution when She appeared to the Portuguese shepherd children of Fatima in 1917. She promised that only after Russia is converted would peace reign.

The task, the mission of converting Russia to God has fallen on the Ukrainian Catholics. Monsignor pointed out that only through the Eastern Uniate Church could Russia be converted since the Russians are distrustful of the Latin Rite. They feel that to accept the Latin Rite they would lose their national identity.

In conclusion the speaker emphasized the fact that it is a matter of great importance that his youthful listeners be faithful to their own Ukrainian Rite here in Canada. The Church in the Ukraine has been destroyed and it is the obligation of the Ukrainian Catholics in America to conserve the inspiring liturgy and spiritual zeal for the time when it could play a vital part in the conversion of Russia.

Reverend M. Horoshko, a great organizer of youth, depicted very graphically some incidents which have happened during the persecution of the Church in Ukraine.

Miss Tetania Diachinsky very graciously thanked Monsignor McGrath for his inspiring talk and she also extended the gratitude of the Executive to all who had helped in making the Communion Breakfast a success. The singing of a hymn in honour of the Blessed Sacrament brought the proceedings to a close.

Lillian Dzurman,
Press Committee,
Provincial Executive of the
Ukrainian Catholic Youth.

SOCIAL

Executive — U.C.Y. Provincial Committee

(MANITOBA) 1947-1949

President
Mr. Paul Bozyk — 73 Disraeli St., Wpg.

Vice-President
Mr. Sam Kruk — 820 Flora Ave., Wpg.

Secretary
Miss Helen Linkiewicz — 472 Riverton Ave., Winnipeg.

Treasurer
Miss Helen Bodnarchuk.

WHIRL

Controllers
Mr. Peter Kwasny
Mr. Bill Braschuk
Mr. Alex Sheyka
Mr. Tom Bodykevich.

Provincial Editor to "Youth"
Mr. Michael Bakuska — 749 Manitoba Ave., Winnipeg.

Regional Vice-Presidents
BRANDON: Mr. Lloyd Solyneka
OAKBURN: Mr. Osoduck
ROBLIN: Miss Yakimishyn
SANDY LAKE: Mr. Michael Solymka.

* * * * *

So You Are Coming to Winnipeg?

At a recent Executive Meeting of the Provincial Committee of Manitoba a topic was introduced which was considered very essential to publish, as soon as possible, in our official organ. This subject concerned members from country points in Manitoba who at times are necessitated with a journey into Winnipeg. Trips which are concerned with such matters as visits to relatives, business affairs, hospitalization and various other reasons. At times there are many of our young members of the U.C.Y. who have no friends or relatives in Winnipeg and who are at a loss as to where to obtain good accommodation, spend a few hours of relaxation and enjoyment, purchase articles of quality at the best prices and many other detailed affairs they have in mind when they come to the city.

There is nothing more pleasing and heartwarming than to meet your own people, who speak the same language, share the same ideas and most of all who belong to the same organization as you do, namely the U. C. Y. Many of our young people arrive constantly into Winnipeg to take courses at the University or the Colleges besides other trips of a shorter period as mentioned beforehand.

It is to these members, therefore, that this appeal is especially directed. Not exactly an appeal, but more to say — as an invitation. As you all know the Executive Offices of the Dominion and Provincial Committees are situated in Winnipeg, not to mention some of our larger Clubs as well. Why not contact them when in the city? They will certainly help you in every possible way whatever your problem may be. You can attend a Social or Club affair at one of our Clubs here in the city or through the U. C. Y. offices you may be accommodated at one of our many Ukrainian homes and in such a way escape the dull existence of a couple of days in a bare hotel room.

(Continued on cover)

ВІСТИ З ЕДМОНТОНУ, Алберта

На зборах 27-го листопада рішено піти з колядою на церкву і на інші цілі.

Духовно-релігійний комітет піддав думку відбути різдвяні триденні реколекції. Ці реколекції відбулися на днях 13, 14 і 15 грудня. Вся молодь з охотою вчащала і дуже брала до серця всі науки. Це був перший раз, що наш відділ мав такі реколекції перед Різдвом.

Що молодь справді таких реколекцій бажає можна було пізнати з того, що хоч переважна частина з неї — це студенти вищої школи і університету, що саме в тих днях відбували свої шкільні іспити, однак кожного вечора покидали все, щоб свої спрагнені душі напоїти Божим словом.

Цілий наш відділ дуже вдячний Впр. о. Курилі, ЧСВВ., нашому Провідникові, за прекрасні науки. Реколекції закінчилися сповіддю і приступленням до св. Тайн около 200 молодих душ.

По цім ми мали спільне снідання в Народнім Домі. Цим занявся наш спортово-забавовий комітет. При кінці наш голова, п. Павловський, покликав до слова визначних гостей-бесідників. Першим промовцем був о. Курило. Він заохотив молодь до частіших таких діл, побажав їм добрих успіхів у школі і праці, щоб виховалися на гідних українців. Другим бесідником був п. Боцюрків, голова Народ. Дому. У своїх словах він звернув молоді увагу, щоб ніколи не занедбувала передусім своїх релігійних обовязків, а крім того і національних, мови, звичаїв, обряду, пісень і т. д. Будучність укр. кат. Церкви і народу залежить, казав він, від них, від української католицької молоді. Опісля промовляв ще й голова пров. заряду, п. О. Курило. Він згадав, що наша молодь не тільки захоплюється світською працею, але що вона при тім не забуває важнішої справи, справи своєї душі та її відношення до Бога. Доказом того була їх чисельна участь у реколекціях. Свою бесіду пояснював влучними примірами.

По промовах п. Павловський в імені всіх подякував о. Куриловi за ті гарні науки, бесідникам за їхні бесіди, а окремим комітетам за добре приготовлення того дня.

Зо збірки призначеної на покриття коштів призначено те, що осталось, на пресфонд "Юнацтва."

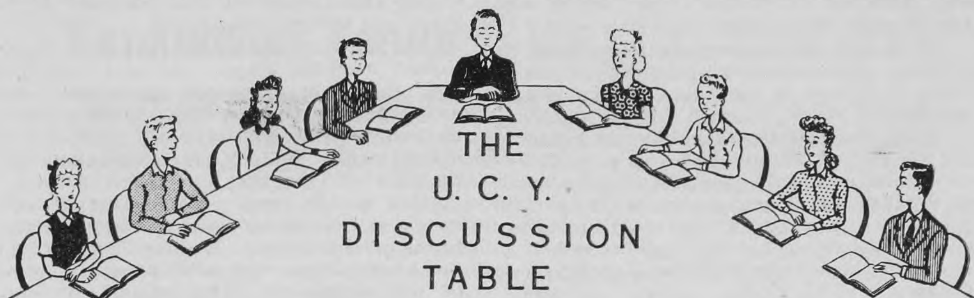
На зборах 21-го грудня о. Провідник зложив всім членам свої різдвяні побажання і побажав їм всім ще кращого і більшого розвитку у новім році.

Заходом спортово-забавового комітету відбулась також різдвяна забава Ялинка. Головну ролю тут відіграв наш пров. секретар В. Процьків. Він не тільки, що обдарував всіх різними дарунками, але ще дав всім гарну науку. Забави і коляди тревали довго. Заки молодь порозходилась, дано всім добру перекуску, так що всі йшли до дому вдоволені під кожним оглядом.

Панна Анна Хаба, секретарка.

A view at the Communion Breakfast, Toronto. At head table from left are: Muriel Prystupa, Father Horoshko, Tetania Diachinsky, Lillian Dzurman, Msgr. McGrath, Father Dzurman, Mary Tenkaliuk, Maurice Bosey.

Ukrainian Literature

TREATISE IV

The XIVth Century. In the year 1321 Ukraine freed itself from the Tartars and, together with Poland and Lithuania formed a new federation. During the same time in the north sprang up the Muscovite state. As time passed, the gap between the two states, which were composed of almost the same nations, widened more and more. The federation of Ukraine with Poland and Lithuania resulted in its great influence over the history and literature of Ukraine.

At the time of the said federation the Ukraine had a greater culture. It had its schools, literature and the Christian religion. It was only natural that Lithuania began to adopt the Ukrainian religion, culture, customs and even the language. Soon the Ukrainian language became official. It was used by the Lithuanian lords. The state statutes were written in it. It was used in schools and even in other countries. The Lithuanian Statute of 1522 states clearly that in all court proceedings and all state deparments and offices all business is to be conducted "only in the Ukrainian tongue and no other." Thus the Ukrainian language and literature flourished until 1569, when at the Union of Liublin it was agreed upon that Ukraine and Lithuania are to be completely under Poland's rule.

The Polish landlords, who then ruled the country (the king was but a plaything in their hands), turned their subjects into slaves. The upper bracket of Ukrainians gradually forsook their nationality and in order to escape the ill-fate of their lesser brothers, abandoned their language and national customs and adopted the Polish instead. This caused the gradual reaction in the lower classes. By the help of a few more educated people and due to the invention of the printing machine, the spreading of Ukrainian culture was greatly eased. Various confraternities were formed with the aim of saving and restoring the Ukrainian culture in the lives of the common people.

Printing in Ukraine. The invention of the printing press rapidly spread into Ukraine. As early as 1491 a German, named Fiol, printed religious books and bibles in Krakiw. When the printing appeared in Moscow, the common people regarded it a diabolic power and immediately destroyed the first press. The owners of it, Fedorovich and Mstyslavich then established new printing outfits in Ukraine and carried on the printing of books in large numbers. In a very short time there was a thick network of printing presses all over Ukraine.

As mentioned previously, the first literature came to Ukraine from Greece and Bulgaria. Now the new invention from western Europe caused a constant flow of literature from other European countries as Germany, Italy and France. This literature was of a higher standard and large variety. In Ukraine it was all translated into the vernacular and given to the people. This could only raise the interest of the people and, as a result, culture and talent were greatly developed and turned to work for the good of the nation.

Questions. What historical event caused the Ukrainian culture to spread? What was the attitude of foreign nations toward the Ukrainian language? What was the new invention that helped to develop literature? How?

The Holy Mass

TREATISE III

Thanksgiving and Intercession

THANKSGIVING. Although Thanksgiving is not the predominant sentiment in the third part of the Mass, it need not be said that it is the most suitable time to express your gratitude to your Creator and constant Benefactor, your Father, Who is in Heaven. How could you thank Him better than to offer Him the pure, holy and immaculate Body and Blood of His own beloved Son?

How grateful you should be that the priest remembers your beloved departed ones, and prays Jesus to "grant them a place of refreshment, light and peace" while you actually offer Him to His heavenly Father for that purpose, reminding Him, at the same time, that you too crave for "fellowship with His holy apostles, martyrs and all His saints." "Through Him and with Him and in Him alone" does the Father

and Holy Ghost receive true "honor and glory" upon this earth.

How grateful the congregation should be for the priest's sweet petition to Jesus, "May the peace of the Lord be always with you."

Now the priest's thoughts are centered on the Holy Communion he is soon to receive, and so should yours be — in a spirit of gratitude that you enjoy the wonderful privilege not accorded even to His Mother or Magdalene or John, who attended so devoutly the bloody Sacrifice He offered on Calvary.

Over and over you should tell the heavenly Father, in your own way, that you wish to thank Him adequately and therefore infinitely, for all His goodness to you and yours, especially for the gift of the true faith, and that, therefore, you offer Him His own divine Son in gratitude.

Thanksgiving, from the bottom of one's heart, should, of course, be offered immediately following the reception of Holy Communion. It should be associated with humility, adoration and love. But could there be a more opportune and profitable occasion to approach the Creator for blessings and assistance?

INTERCEDE. "I shall take the chalice of salvation and call upon the name of the Lord" — what power behind such an offering presented to Heaven for assistance!

Even if you should not receive Holy Communion at the Holy Sacrifice, the Mass offers the best opportunity and the most powerful means of paying your **debt of petition** and of obtaining unmerited assistance, spiritual and temporal. But the post-Communion prayers usually appeal to the heavenly Father in the name of Jesus reposing within the bosoms of the celebrant of the Mass and of the attendants.

"If you ask the Father anything in My name," declared Jesus, "He will give it to you." In the Mass we not only ask in Jesus' name, but we present Him to the heavenly Father as His well-beloved Son, and no matter what we ask, it is infinitely less than we offer to Him.

But in our petitions we must not disgust the Father by subordinating spiritual to material interests. We must not estimate the needs of our sick body above the needs of our sick soul. We should pray for strength to support our weak wills, for grace to overcome temptations to which we have so often succumbed, for the return of a friend to the practice of his religion, for the conversion of a particular non-Catholic.

This done, we should recommend our temporal interests to God, praying that, if it should please Him, we might receive a favorable response in the name of Jesus.

If, at the Mass, nothing more were offered you than the blessing, which the priest, impersonating Jesus, confers, you should be eager to receive that. Think of the daily attendant at Mass being solemnly blessed every morning in the divinely instituted official sacrifice of the Church!

Petitions, in the order we have indicated, are contained in the prayers terminating the Holy Sacrifice which the priest recites at the foot of the altar to check the influence of Satan.

Questions. What time of Mass seems most suitable for Thanksgiving? At what time do you have a wonderful opportunity to intercede with God or pray? What if you do not receive Holy Communion sacramentally? Which interests should we pray for first?

The St. Nicholas Youth League

One of the many fast growing and active Clubs of the U. C. Y. is St. Nick's of Winnipeg. Boasting a membership of over 50 this Club is under the directorship of the Rev. Father Boniface who through his untiring efforts and constant perseverance has boosted to well standing many U. C. Y. Clubs here in the city of Winnipeg as well as the surrounding districts. St. Nick's is well noted for its many activities and all its members are most prominent in church affairs as for example, the choir, which raised over $270.00 during the Christmas season by carolling. The Club manages and makes a success of a Whist Drive every month proceeds of which go to the building of the new St. Nicholas Church. It us upon the building of this new place of worship that many great hopes of the St. Nick's Youth League rest. The church will be equipped with club rooms which no doubt will be unrivalled by any U. C. Y. Club in Western Canada. There are intentions of including a gym and an auditorium which will be used freely by the members of the Club.

Among most recent events held by the St. Nick's group in regards to social activities was a Christmas Social at which a grand turn-out made a huge success of the evening. To commemorate both Father Boniface's Name Day and Christmas, the Club presented Father with a pair of smart leather gloves. Present at the Social were Mr. and Mrs. Walter Saganski (nee Emily Romanow) of Sloan Lake, Sask., who were also presented with a gift on behalf of St. Nick's. Mrs. Saganski was, and indirectly still is, one of St. Nick's most ardent and cherished members.

There is no limit as to the future plans of the St. Nicholas Youth League. The immediate future holds plans of a Valentine

Українські Танки

Наш нарід ріжниться від інших народів питомою собі культурою. Відмінний стиль у будові домів і церков, прегарна мова, різні звичаї, окрема ноша, милозвучні пісні, багата література, музика — це все чинники, що різнять українців від інших народностей. Додати треба ще один — рідні українські танки. При помочі цих танків ми чи не найбільше звертаємо на себе увагу і зацікавлення чужинців.

У ріднім краю наших батьків, у Галичині, найбільше уживаним танком була кокомейка. Ніяка забава не обійшлась без неї. Перед першою світовою війною у Відні відбувся великий попис всіх національних танків з цілої австро-угорської монархії. На цій виставі надзвичайно захопила глядачів українська коломейка, що її в 16-ох парах випровадив Др. Андрій Дідуник. До краси самого танку долучилась ще й краса української народної ноші.

При помочі різних національних танків, уложених в одну гармонійну цілість, заговорив широкому світові про поневолений український нарід один з найздібніших композиторів і діріґентів—Олександер Кошиць. Велику працю над прославленням і викінченням танків положили також В. Верховинець і Садовський, і В. Авраменко. Цей останній, що на початках своєї праці зазнав немало труднощів, уладив дуже багато танкових виступів у Польщі, а опісля, коли перенісся на Волинь і до Галичини заложив 16 шкіл. В цих школах він вишколив около 2200 танцюристів. Около 200 танкових виступів під його проводом мали надзвичайно великий успіх. Про них широко розписувалась не тільки українська, але й чужа преса.

Ці танки не тільки що приєднювали славу нашому народові в інших краях. Вони мали також великий вплив на піднесення національної свідомости і за це деякі учні Авраменка, як це він сам свідчить, сиділи в польських тюрмах. Переслідування за цю національну роботу були дуже болючі і змусили самого Авраменка втікати до Чехословаччини.

Щоб мати належний погляд на українські танки та їх різнородність вичисляємо тут деякі, що найбільше знані: гопак, козак, боднарівна, гандзя, роман, раки, василиха, тетяна, забалкан, сучок, шевчик, сидір, бички, перепілочка, ножиці, метелиця, коломийка, аркан, васильки, журавель, гречка, шумки, стрілянка, талалайка, кривий танець, санджарка, манджарка, гуцулка, гайдук, торбан, закаблуки, чабан, волошки, сторцак, тропан, ганна, рибка, коханочка, чабарашка, дрібушка, козачок подільський, гопак колом, гречаники, парубочий гопак, танок Гонти, чумак, чумачок, козак запоріжський, аркан коломийський, метелиця вюча і много інших.

Ось яку багату танкову культуру витворили нам наші гідні попередники й батьки. Це скарби, що їх варто заховати і передавати дальшим поколінням. На кім же лежить цей обовязок? Тільки на вас, молодих членів того славного народу, що ще й нині чарує світ своїми вмілими танками.

Вчімся цих танків. Нагод до того маємо немало. Малощо не в кожній околиці знайдеться хтось такий, що ті танки знає і він може нас навчити. Постараймося, щоб цеї зими в кожнім нашім відділі був зорганізований танковий гурток.

Вчімся танків, а тим самим зможемо навчитися різних гарних пісень й музики. Плекаймо дальше ту велику культуру, щоб вона не зниділа.

Ви, молоді, любите багато гуляти — гуляйте й українські танки.

Social, a toboggan party and a raffle. In addition to these social events the Club will shortly issue its first 1947 edition of the St. Nick's Crusader, the official Club publication, as well as the popular Ukrainian song books which last year were received and acclaimed by many Ukrainian Clubs and groups all over Canada. At the present time preparations are being made to welcome the Bishop who will attend one of the Club's meetings. The Club has also organized a Bowling League and attends a nearby Recreation Centre each week where fast and most competitive games are played to the enjoyment of all concerned. To add color to the girls' sweaters and the boys' jackets, Club crests have been made, honor for the very appropriate design going to Johnny Drozdowski, one of the Advisory Staff members.

Handling the administrative and business matters of the Club are a group of capable young men and women who comprise the committee. Headed by Michael Bakuska as president, the Club has Steve Kroniak and Mildred Chaladniuk as delegates to the U. C. Y.; Mike Kroniak is vice-president, while Beth Myzak is secretary, and Helen Nykoruk, treasurer. Sam Kruk holds the post of Fifth Member and the controllers are Walter Bala and Stephanie Kraychuk. The Advisory Board is comprised of Mary Pasichny, Helen Budzan, Johnny Drozdowski and Leo Kroniak; while Olga Goshulak is the Club's reporter to "Youth." The editorial staff of the Club's newspaper has Borden Skrypnyk, Helen Goshulak and Olga Podruski as its chief and sole administrators.

St. Nicholas Youth League can certainly look forward to the coming years proudly and resolutely taking courage and faith from the hard, unrestraining work done by the many past committees who guided the Club to its present successful standing and whose examples will lead the Club today to the very pinnacles of perfection and success.

On or Off With the Dance?

Nature of Dancing

The origin of dancing is to be sought in the natural tendency to employ gesture either to supplement or to replace speech. Strong emotions, in particular, keep up the organs to a pitch of exaltation which spontaneously manifests itself through more or less rhythmical movements that constitute what may be considered as elementary and natural dances. Just as speech gradually developed into poetry and song, so also did these bodily movements soon develop into the art of dancing. Both spontaneous and artistic dancing may be defined as: expressions of the feelings by movements of the body more or less controlled by a sense of rhythm.

History of Dances

The first mention of dancing is made in the Holy Scripture of the Old Testament. According to the Bible the ancient Hebrews were so fond of dancing that they had in their language no less than eight verbs to express the idea of dancing. Merely spontaneous dancing in the form of leaping and circling is recorded at various instances, e. g. after the crossing of the Red Sea by Israel; the people around the golden calf; Japhte's daughter, on meeting her father after his victory over the enemies; and others. (For a description of these refer to Exodus xv. 20 and xxii. 19, Judges xi. 34 respectively). During that time it was only the women that manifested their joy in this manner. In later times the general opinion in Rome held that dancing was unbecoming men and that only intoxicated or mad men danced.

As an art dancing served various reasons. The first of these, however, was to heighten the splendor of religious celebrations. Religious dances consisted mainly of slow and stately processions through the streets or around the altar. First they were performed by colleges of priests; later by citizens of both sexes, regardless of their dignity or position. Religious dances were a prominent feature in the East. In Egypt colleges of female singers and dancers were annexed to certain shrines. Also the Jews had choirs that "sang and danced" in God's Honor.

Very common among many peoples were the so-called war dances, composed of expressive movements of the features, body, arms and hands, executed to a musical accompaniment and meant vividly to represent historical events and actions of well-known characters.

Scenic dancing was very popular in Rome and Greece. These were usually exhibited for the pleasure of prominent guests and at great banquets. The performers of these dances were mostly women, who were of indifferent morals and who hardly cared for their modesty.

Less common and certainly less elaborate than with us was social dancing. It was, however, a pleasurable diversion in ancient times. But men and women danced apart.

Morality of Ancient Dances

Being of an innocent nature, dancing was soon defamed by the evil tendencies of humanity. As early as the times of Moses, dances not rarely turned out to be rather repulsive spectacles. When Moses returned from the mount, carrying the two tables of the testimony in his hands, he saw the people stripped of their clothes and wildly dancing around a golden calf.

A more terrible scene is presented in the New Testament. It describes the fatal dances of Herod's daughter. On Herod's birthday the daughter of Herodias danced before them and pleased Herod. Whereupon he promised with an oath to give her whatsoever she would ask of him. But she, being instructed before by her mother, said: "Give me here in a dish the head of John the Baptist." And the king was struck sad; yet because of his oath and for them that sat with him, he commanded it to be given. And he sent and beheaded John in the prison. And his head was brought in a dish; and it was given to the damsel; and she brought it to her mother. (Mat. xiv. 6-11).

Religious and military dances were hardly met with any criticism. The reason of this was their very nature which demanded that the first be such that would honor and please God, while the second were merely representations of some outstanding historical or national events. But the social dancing, which was always reaching a lower level as time passed on, was in ancient times not rarely so offensive to modesty that even pagan emperors deemed it proper to banish them from Italy repeatedly. In Rome all male and female dancers were considered a lower and degraded class. The same opinion is still held by the Japanese, Egyptians and many other nations. The Roman law regarded dancers as people of ill-fame.

During the first few centuries of Christianity dances, especially the social dances, were often so immoral, that the Catholic Church thought it necessary to declare that not only were clerics forbidden to take an active part in them, but even went so far, that it declared that whosoever took an active part in them was thereby forever debarred from the clerical state and rendered incapable of receiving Holy Orders.

It is quite obvious that not all ancient dances were of such a low character. Even then, we may be sure, there were many dances which undoubtedly were not immoral, but were carried on with decorum and modesty and held for no other purpose than amusement.

SOCIAL WHIRL

SO YOU ARE COMING TO WINNIPEG?

(Continued from page 11)

As you will readily agree at this point, there are many, many possibilities, and all these may be available to you by just dialing a number when you arrive in the city. Even if your time is all booked up and you are spending your stay with some of our city members, why not inform the U. C. Y. offices of your presence? It may prove beneficial and will help our Committees in regards to your particular club which they may wish to contact and up to this time have not been able. A warm, sincere and Ukrainian welcome awaits you when you come to Winnipeg and every Club down to its very last member invites you to come and meet us all. Keep this in mind when on your way to the city and do not pass it up for it is a golden opportunity in every way for you, for us and for the benefit of the U. C. Y.

When intending to visit Winnipeg put the addresses and phone numbers listed below on your "must do" list and let us know you are here. We will be most happy to do all we can for you.

Mr. Paul Bozyk (President, U.C.Y., Manitoba) 73 Disraeli St. Phone 56 014
or
Rev. Father Boniface (Director, U.C.Y.), 612 Flora Ave. Phone 55 725.

* * * * *

CLUB DATA URGENTLY REQUIRED

A general letter from the Provincial Committee was dispatched to all U. C. Y. Clubs late in the fall of 1946. This letter dealt with a special request for all Executives to furnish certain information about their Club so that files at the head office may be kept up to date. Now that most Clubs have elected new Executives it is imperative that this information be supplied. To date a great majority of these letters have not been returned and this is causing a great deal of dis-organization in regards to keeping in touch with Clubs particularly in the country. It may be the case that some Clubs did not receive these letters and if this is so the committees concerned are most urgently requested to send the following information to the Provincial Secretary as soon as possible.

1. The name of the Club; name of the Parish and the Parish Priest, if any.

2. A complete list of the Executive with their addresses, if applicable. In any case the name and address of the Club's secretary is most important.

3. Number of members in the Club.

4. General information you may wish to submit, i. e. difficulties encountered in your vicinity, financial standing, recent events, topics discussed at meetings, frequency of holding Club meetings, etc.

The latter request (4) does not necessarily have to be submitted but the first three are of importance. Executives are urged to give their immediate attention to this matter.

SUBSCRIPTIONS TO YOUTH

All members of the U. C. Y. should be subscribers to the official organ of our society — YOUTH. Through this medium we are kept in touch with one another and voice our opinions, review our activities, report our meetings and in general make ourselves secure with the knowledge that we are united. Committees of all Clubs should consider it their duty to ensure the widest and best circulation of the "Youth" within their Club and should encourage all members to subscribe. The yearly subscription fee is only $1.00 and applications should be made to: "The Youth," 8317 - 105th Street, Edmonton, Alta.

LAUGH AND BE MERRY

"I intend to enjoy some piscatorial diversion tomorrow." "Oh, professor, why do you want to bother with such highbrow things? Come with us on our fishing party."

* * *

They say that the bride wears white as a symbol of happiness. We wonder why men wear black...

* * *

Irishman (seeing a grapefruit for the first time): "Them's pretty big oranges, and it wouldn't take many of them to make a dozen."

* * *

Husband: "When I read about marvels of electricity it makes me stop and think."

Wife: "Imagine that! Isn't it wonderful what electricity can do!"

* * *

Florence: "And at the end of the letter he puts a couple of X's. What does that mean?"

Mary: "It means that he's double-crossing you."

Mr. Jos. Wolansky
10813 - 111 Ave.
Edmonton.

February . . .

the month of the Catholic Press

* * *

Yes, it's the right time to work for

THE YOUTH

YOUR **OWN** MAGAZINE!

* * *

From hands to hands,
From home to home,
Just pass it on
Wherever you go!

* * *

Get at least **ONE** new subscription.

And remember — renew your own.

* * *

IN FEBRUARY LET'S ALL WORK FOR THE GOOD OF "YOUTH."